

RAJTARSTWO (3) *sb n*

Oba a jasne; o prawdopodobnie jasne (tak w -stwo).

sg N rajtarstwo (1). ◇ A rajtarstwo (1). ◇ pl N rajtarstwa (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (dwa z niżej notowanych przykładów).

1. Łupiestwo, rozbój (2) :

W połączeniu szeregowym (1): Za tego to Ludwiga w Polzce żadnego rządu nie było przez niebythność krolá/ ábowiem/ łupieństwá/ rozboie/ ráytárftwá wielkie były *BielKron* 378 [*idem*] [*StryjPoczqt* 301].

Szeregi: [»rajtarstwo i zbijanie«: wíszakże ia tylko one [*grzechy*]/ kthore nam Polakom trzeba wiedzieć/ abyłmy sie ich vtrzegli ná ten czas miánuię. á fą te: Kácerftwo [...]/ Ráytárftwo, y Zbijánie/ Fałżowanie Buł y Liftow Papieſkich *HerbNauka* m7 (*Linde*).]

»złodziejstwo, rajtarstwo« (1): Bywać też czáfem zgromádenye ludzi zgodne y porządne ná co złego/ yáko ná złodzyeyftwo/ ráytárftwo/ álbo opánowane poſtronnych żyem y ludzi/ álbo ná co tákyego ktore też zbor zwác możemy *KromRozm III* A5v.

2. coll. Rajtarzy, społeczność zbójcka (1) : Służacy czynili wielkie szkody: przeciw którym zebrałzy sie Polacy dobyli Gorzowá y Ciećierzyná/ s ktorých ráytárftwo zbijało *BielKron* 390.

[*W porównaniu:* O iáko wiele złego ci nábroili, ktorzy z Kroleſtwá porządneho/ [...] iákoby Ráytárftwo vczynili *HerbOdpow* Yy4.]

DDJ